

[Bernhard Baunsgaard]

en nødvendig forudsætning for, at vi kan tale om menneskerettigheder.

Vi er som sagt det sidste af de nordiske lande, der opretter et sådant særligt forskningsområde. Jeg tror, en ordfører var inde på en særlig side af dette. Studiet skal naturligvis fremhæve det mål og det ideal, vi i dette land ønsker at holde op for andre lande, der ikke efter vor opfattelse opfylder menneskerettighederne. Det svarer også godt til den udtalelse, der kom forleden fra et ellers meget omtænksomt menneske i dette Folketing, da han sagde: udformningen af menneskerettighederne er jo noget, vi holder op for andre, de diktatoriske lande. Jeg mener, at det er en afgjort fejltagelse, for sådan opfatter jeg det slet ikke. Netop vi her i Danmark har god brug for at få præsenteret for os selv og gjort det klart for den danske befolkning, hvad det vil sige, når vi taler om menneskerettigheder, og når vi kræver, at det skal respekteres af os, at det skal tages alvorligt.

Dette Folketing har behandlet et forslag om, at man ikke ved en domstol skal få at vide, hvem det er, der vidner mod én. Vi taler nu om, at vi skal kunne fængsle uden dom. Et flertal har tilmed erklæret sig interesseret i det. Jeg kunne nævne mange flere forhold. Hvor tit har vi ikke drøftet herinde, hvordan det er med menneskerettighederne, med at få grundlaget for at nyde friheden?

Jeg tror, at det, der skal ske ved dette institut, ikke først og fremmest er, at vi skal holde et mål op for andre. Det første, der bør ske – og derfor er jeg meget glad for det – er, at vi gør os selv klart, at når vi taler om menneskerettigheder, så mener vi det alvorligt, og at det begynder hjemme hos os.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg på CDs vegne komme med nogle enkelte kommentarer til beslutningsforslaget.

Vi synes, det er meget positivt, at så mange partier har kunnet samles om forslaget, som tilfældet er. Vi synes også, det er værd at understrege, at der har været gjort et meget stort og meget engageret forarbejde af en meget stor kreds uden for Folketinget, før forslaget er blevet en kendsgerning.

Vi er naturligvis enige i argumenterne for at oprette et sådant center, men jeg skal ikke

citere alle disse argumenter fra bemærkningerne. Selv om jeg ikke vil det, er der dog et enkelt, jeg gerne vil understrege, og det er Danmarks menneskerettighedspolitik i international sammenhæng. Danmarks mulighed for som medlem af Europarådet, som det eneste nordiske medlem af EF, at være formidler mellem nordiske og øvrige europæiske synspunkter gør det højaktuelt, at et sådant center oprettes.

Jeg har forstået på ministeren, at der er en række ting, han gerne så ændret eller vurderet nærmere. Det er da udmærket, det kan vi jo gøre under udvalgsbehandlingen, og her kan vi også komme nærmere ind på, hvornår centeret rent faktisk kan blive etableret.

Men som sagt, vi er tilfredse med, at forslaget nu ligger der, og så må vi i fællesskab se at finde frem til hvordan og hvornår, når blot vi er enige om, at det skal etableres.

Kofod-Svendsen (KRF):

På mit partis vegne kan jeg udtrykke stor glæde og tilfredshed med, at vi får oprettet dette menneskerettighedscenter, og at et så bredt flertal i Folketinget står bagved. Jeg vil også takke de initiativtagere, som har arbejdet med denne sag, og som vi, der er medforlagsstillere, har haft et fortrinligt og engageret samarbejde med. At vi får et sådant center, der både skal forske og oplyse om menneskerettighedsspørgsmål, tror jeg kan blive af afgørende betydning.

Tidligere ordførere har været inde på, hvad der ligger i de fundamentale menneskerettigheder, jeg skal ikke gentage det, ej heller komme med en lang historisk udredning. Vi kender mærkedage som den amerikanske uafhængighedserklæring, også de erklæringer, der fulgte i Frankrig for ca. 200 år siden. Vi kender FNs menneskerettighedserklæring.

Det, det er væsentligt for mig at få sagt her, er, at én en gang opnået ret ikke automatisk bliver bevaret. Der er opnået goder, der stadig skal kæmpes for, som man stadig skal arbejde for, og i denne sammenhæng tror jeg dette center kan få en stor og blivende betydning. Jeg mener, at den grundlæggende menneskeret må være retten til at leve, og så må der være en række friheder til at tænke, tale, tro. Der er frihed for sult og undertrykkelse. Alt dette skal vi stadig forske i, oplyse om, udbygge.